

S5 OBALNI

Številka 8, Letnik III

Avгust 1999

GLASILO RK JADRAN S59CST

Glasilo obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor

Urednik UKV novic: S54G Miloš

Tehnični Urednik: S53Z Žarko

Glavni Urednik: S53MA Alen

Direktor expedita: S57LO Boris

Urednik Informativnih Prispevkov S59AV Vanja

Priloge so

na voljo pri

HAPPY Birthday

73 de Alen S53MA

RAZMNOŽEVANJE OMOGOČIL
TELEKOM SLOVENIJE

SPET OBALNI?!

Avgust. Nekateri pravijo, da je to najlepši čas v letu.

Uredniki S5 Obalnega ga vsako leto zaznamujemo z redno letno konferenco. Letos smo praznovali polni dve leti od prve številke našega glasnika, ki si je v preteklih dveh letih ubiral pot od preproste ideje nas nadobudnežev do nekaj samoumevnega, kar zapolni vaš poštni nabiralnik proti koncu meseca. Voluntarizem je danes malo cenjen. In zelo redek. Zato smo toliko bolj zadovoljni, da je marsikateri operator naš glasnik vzel za svojega. Ne gre pozabiti tudi to, da je S5 Obalni edino redno glasilo kakšnega radiokluba v Sloveniji. Vendar se trudimo biti glas celotne obalne radioamaterske populacije, saj le tako lahko obstanemo v družbi, kjer individualizem vedno bolj narekuje način in tempo življenja. Večina danes aktivnih "mlajših" operatorjev

Urednik

ne pozna pravega utripa klubskega življenja, vrst pred PPSom in čakanje na priložnost, da bi prebili tiste redke trenutke za radio postajo. Morda je prav povezovanje in dajanje občutka globalnega radioamaterskega sveta glavno poslanstvo S5 Obalnega. Marsikdo bo pripomnil: morda tudi ne. Nekaj pa zagotovo drži: v dveh letih smo z veliko volje in zelo malo sredstvi uspeli ohraniti idejo obalnega radioamaterstva tudi s pisano besedo. Vsi, ki bi radi z nami zaznamovali letošnji mesec avgust, ste vljudo vabljeni na S5 Obalni piknik, ki bo 20. Avgusta pred prostori Piranskega radiokluba na Belem Križu. Zbirali se bomo od 17. dalje. Za prihrizek in pijačo bo poskrbljeno. In kaj nudimo? Skoraj nič, če prijaznemu klepetu v veseli družbi somišljenikov ob sončnem zahodu na najlepšem delu naše dežele, ne dajemo prevelik pomen.

Alen Mitrovič

Aktivnejši dopisni sodelavci :

- S53AU - Matjaž S53DT - Davorin S53EO - Miloš
- S57NPR - Rudi S57NWG - Samo

RADIOAMATERSKI OBRAZI

RUDI PAVLIČ, S57NPR

Rudi je bil rojen 1947. leta v Kopru. Leta 1957 je bil v čast praznovanja 1. maja, praznika dela, organiziran sprevod po koprskih ulicah. Cilj je bila predstavitev različnih dejavnosti na Koprskem. V tistem času pa so takrat približno desetletni fantiči:

Žarko - danes S53Z, Vlado Polič (odličan elektronik in konstruktor, ki nikoli ni postal radioamater), Rudi - danes S57NPR in še nekdo - zadnjega se Rudi dandanes, žal, več ne spominja, pridno hodili v Dom mladih tehnikov. Privlačila jih je tehnika, radio... "Tako smo se znašli v tej povorki z ARG antenami in sprejemniki v rokah, čeprav nismo niti dobro vedeli, kaj nosimo," se smeje Rudi (to fotografijo sem videl na lastne oči op.av.) in nadaljuje: "V tistih časih smo se precej družili z Vladom Poličem. Čeprav je bil nekaj mlajši, je vedel več od nas, pa še veliko materiala je imel. Tako smo sprva izdelovali razne radijske sprejemnike, kasneje pa je Vlado naredil UKV postajo in smo šli na kontest, kar tako, YU3CST znak smo uporabljali, čeprav kakšnih izpitov vsi takrat še nismo položili. V tej klapi smo bili: Žarko, Silvo Mikac, Marjan Mankoč in Mirko (danes ni več radioamater), pa še kdo..."

V skladišču Doma mladih tehnikov smo nekega dne našli staro in ogromno KV postajo. Seveda so se fantje takoj lotili postavljanja antene. Ampak še preden nam je karkoli uspelo, takoj po prvih CQ-jih, je pritekel Marjan Milavec, takrat je bil predsednik radiokluba, in ni bilo druge - treba je bilo polagati izpite... Vem pa, da so nekateri fantje iz tiste generacije položili radioamaterske izpite pred mano. Jaz za telegrafijo nisem bil najbolj priden, pa se je malo zavleklo," pripoveduje Rudi. Tako nekako je izgledalo Rudijevo prvo

radioamatersko obdobje med leti 1957 in 1965, ko je opravil radioamaterski izpit tedanjega 3. razreda. Po opravljenem izpitu je Rudi začel "uradno" vzpostavljati zveze na 80 in 40 metrih največ PHONE, nekaj pa tudi CW. Tudi kakšen UKV kontest je delal z AO-10 postajo.

Leta 1971 gre Rudi v vojsko. Tam ponovno predela telegrafijo in zaprosi za dovoljenje, da bi lahko delal iz radiokluba v Požarevcu, kjer tudi služi vojsko. Čeprav ima radioamatersko licenco, je njegova prošnja zavrnjena: Rudi ima nekaj sorodnikov v Italiji, takšni tički pa so bili takrat zelo sumljivi...

Po vrnitvi iz JLA se je hotel Rudi ponovno aktivirati na radioamaterskih obsegih. "Takrat so začeli izdelovati FT-101, tudi v klubu smo jo imeli, meni pa ni hotel nihče pokazati, kako se jo uglašuje, saj bi jo lahko še pokvaril, mi je bilo rečeno." grenko pripomni Rudi. Tudi do lastne postaje ni mogel, saj mu licenca in težki pogoji nabave tega niso dovoljevali.

Zato je bil QRT do leta 1993, ko ga je na cesti srečal Žarko, tedanji S53BM in mu rekel nekako takole: "Pridi v klub, ker zdaj boš dobil tisto, kar si že dolgo želiš - svoj pozivni znak." Tako je Rudi po dvajsetih letih lahko privlekel na dan neko novoletno čestitko, katero je vsa ta dolga leta hranil, saj se je že takrat odločil, da če bo imel kdaj svoj pozivni znak in svojo QSL-ko, bo na njej ravno motiv s te čestitke.

Rudija najbolj privlačijo kontesti. Na 144, 432 in 1296 Mhz bandih pogosto posega po visokih uvrstitvah in redno tekmuje. Na 144 Mhz ima narejenih 31 velikih UL polj, na 432 Mhz ima narejenih 15 velikih polj, na 1296 pa 7 velikih UL polj. Vse to je delal od doma. Na KV območjih pa je najbolj ponosen na diplomu IARU HF WORLD CHAMPIONSHIP CERTIFICATE FOR OPERATING ACHIEVEMENT 1997. Dosegel je prvo mesto v Sloveniji v kategoriji SINGLE

OPERATOR, PHONE ONLY. Rudi ima v svoji zbirki 26 diplom.

Najljubšega banda nima, saj pravi, da so vsi zanimivi. Glede načina dela je podobnega mnenja...

Radioamaterstvo na Obali. Rudi pove tako: "Rad bi, da bi se vsi klubi bolj povezovali, saj je v vseh treh obalnih klubih dosti članov, dosti podpornih članov in malo aktivnih članov. Na žalost. Če pa pogledamo, koliko je aktivnih operaterjev iz obalnih treh klubov, ugotovimo, da jih je ravno za en klub. Saj celo enega MULTI-MULTI tekmovanja ne moremo spraviti skupaj.

Glede prihodnosti radioamaterstva pa je precej črnogled: "V Ljubljani imamo togo vodstvo, ki se premalo prilagaja potrebam članstva. Tudi internet ne pripomore ravno k radioamaterstvu..."

S57NPR RA oprema:

UKV & UP: FT-736R all mode štiribander 50+144+432+1296 Mhz, Antene: 144-17el. + vertikalna, 432-21el. + vertikalna, 1296-54el + vertikalna, 50-5el. Dve ročni postaji: tribander in monobander, WBFM postaja 70cm za hitri packet.

KV FT-990 all mode, Antene: cushcraft vertikalna in inverted vee za 1,8; 3,5; 7 MHz.

Rudi pravi, da je zadovoljen z delom sedanjega vodstva koprskega radiokluba, tudi odnosi znotraj kluba so se izboljšali, povezujemo se s piranskim klubom - kar je pozitivno, predvsem pa precej drugače kot nekoč, ko je bilo veliko bolj prisotno rivalstvo, takrat, ko je vsak mislil samo nase.

Rudi se je pred kratkim ponovno aktiviral v telegrafiji in dogodilo se je tole: V mojem SHACKU je Rudi klical CQ na 21Mhz CW. Bilo je dopoldan in nič kaj navdušujoče ni izgledal band tistega dne. Jaz sem malo poslušal zraven. Na Rudijev CQ se oglasi HL5CG. Rudi naredi zvezo z njim. Potem Rudiju čestitam za dober DX, on pa mi odvrne: "Jaz zaenkrat še treniram

telegrafijo in ne zbiram DX-ov. Zame je tudi Nemčija DX! " Nasmehnil sem se in si mislil: Pravilno razmišljaš, Rudi. Rekel pa nisem nič.
: vanjapegan@yahoo.com

USA pristopila k CEPT-u

7. Junija 1999, je FCC (federalna komisija za komunikacije) sporočila, da pristopa k CEPT-u. CEPT 2 velja za USA dovoljenja "Technician", CEPT 1 pa za "Technician Plus, General, Advanced in extra".

To je spet majhen korak k zmanjšanju neumnih pravil, ki zahtevajo, da vsi pišemo prošnje in izpolnjujemo formularje.

Države ki so članice CEPT-a so:

Z označbo * pomeni, da je potrebno imeti tudi lokalno dovoljenje.

Austria	OE
Azores	CU
Belgium	ON
Bosnia and Herzegovina	T9
Bulgaria	LZ
Clipperton	FO*
Corsica	TK
Croatia	9A
Crozet	FT*
Cyprus	5B
Czech Republic	OK
Denmark	OZ
Estonia	ES
Faroe Island	OY
Finland	OH
France	F
French Antarctica	FT
French Polynesia	FO*
Germany	DL
Glorieuse	FR*
Greenland	OX
Guadeloupe	FG
Guernsey	GU
Guiana	FY

Hungary	HA
Iceland	TF
Isle of Man	GD
Italy	I
Jersey	GJ
Juan de Nova	FR*
Kerguelen	FT*
Latvia	YL
Lichtenstein	HB0
Lithuania	LY
Luxembourg	LX
Madeira	CT
Martinique	FM
Mayotte	FH
Monaco	3A
N.Ireland	GI
Netherlands	PA
New Caledonia	FK*
Norway	LA
Portugal	CT
Reunion	FR
Romania	YO
Scotland	GM
Slovak Republic	OM
Slovenia	S5
Spain	EA
St. Paul & Amsterdam	FT*
St-Bartholomew	FJ
St-Martin	FS
St-Pierre/Miquelon	FP
Sweden	SM
Switzerland	HB9
Terre Adelle	FT*
Tromelin	FR*
Turkey	TA
U.S.A.	K
United Kingdom	G
Wales	GW
Wallis & Futuna	FW*
Povzetek po RR 8/99	

Rudi S57NPR

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

S5 OBALNI - PREGLED DOSEDANJEGA DELA.

Prva številka našega časopisa je bila izdana v avgustu leta 1997. V celoti jo je napisal ustanovitelj časopisa Alen, S53MA. Že z drugo številko se je team povečal. V letu 1997 smo izdali šest števil, v njih je bilo objavljeno skupno 41 člankov in raznih prispevkov. V prvem letu izdajanja časopisa je sodelovalo 7 radioamaterjev: Alen - S53MA, Vanja - S59AV, Žarko - S53BM sedaj S53Z, Vlado - S57KV, Matjaž - S57ITX sedaj S53AU, Karlo - S57HIH, Samo - S57NWG.

Drugi letnik, 1998, je obsegal 12 števil, v katerih je bilo objavljeno skupno 98 člankov in raznih prispevkov. V drugem letniku časopisa je

sodelovalo 15 radioamaterjev: Samo - S57NWG, Dušan - S57NDD, Zvezdan - S51OZ, Marsell - S52ID, Žarko - S53BM, Vanja - S59AV, Alen - S53MA, Bojan - S51CN, Agar - S56RGA, Miloš - S53EO, Davorin - S53DT, Miloš - S51AG sedaj S54G, Stane - S56VAO, Rudi - S57NPR, Marjan - S56A.

V tretjem letniku časopisa (1999) smo dosedaj izdali 7 števil. Objavili smo 63 različnih prispevkov, sodelovali pa so naslednji radioamaterji: Lojze - S51JN, Alen - S53MA, Vanja - S59AV, Edi - S57UKE, Boris - S57LSO sedaj S57LO, Matjaž - S53AU, Rudi - S57NPR, Miloš - S54G, Samo - S57NWG, Zvezdan - S51OZ, Žarko - S53BM, Toni - S53BH, Miloš - S53EO.

Časopis ima že od svojih začetkov nekaj stalnih rubrik. Za KV informacije in vse, kar sodi zraven, skrbi Alen, S53MA. S KV gradnjami in meritvami se ukvarja Žarko, S53Z. Za UKV novice je skrbel Miloš, S54G, sedaj pa prevzema rubriko bodočih kontestov. Z radioamaterskimi obrazi se ukvarjam sam. Dosedaj sem poklepetal z naslednjimi radioamaterji in radioamaterko: (abecedni vrstni red) S51AG, S51JN, S51KI, S52EM, S52ID, S52LB, S53AU, S53BM, S53DT, S53EO, S53KP, S53MA, S53VV, S54A, S55A, S55M, S57EBY, S57KV, S57LO, S57NPO, S57RR, S57UKE, S59KW. Z mano pa je za to rubriko poklepetal Miloš, S54G. Z ekspeditom se je prva dva letnika ukvarjal Samo, S57NWG, z letošnjim letom pa je to delo prevzel Boris, S57LO.

Kot urednik informativnih prispevkov si želim še bodočega sodelovanja z dosedanjimi sodelavci. Hkrati pa pozivam ostale bralce: Napišite kaj zanimivega, s tem boste pripomogli k večji raznolikosti in aktualnosti glasila!

Vanja, S59AV

ANTENSKI TUNER - KAKO PRAVILNO UGLAŠEVATI ?

V ameriški reviji QST sem zasledil zanimiv članek o tem, kako pravilno uglaševati antenski tuner. Seveda mi je popolnoma jasno, da ima dandanes skoraj vsak radioamater v svoji postaji že vgrajen antenski tuner, pa vendar, še vedno nas je kar nekaj, ki delamo z običajnimi antenskimi prilagojevalci. Seveda je to manj "komot", velika prednost klasičnih prilagojevalcev pa je v tem, da lahko "potjunaš" vsak "drot". Tega pa vgrajeni avtomatski tunerji NE zmorejo. Če pa bi se slučajno, ponavljam, slučajno, komu, ki je navajen pritiskati na gumbek "tune", nekega dne dogodilo, da bi moral na kakšnem "portablu", "field day-u" v prijateljevem SHACK-u ali pa kje drugje prilagoditi anteno z običajnim tunerjem, povzemam nekaj koristnih napotkov iz QST-ja. (Ravno toliko, da ne bomo zardevali od sramu, hihi) Torej: Večina antenskih tunerjev ima tuljavo, na kateri je več izvodov in preklopno stikalo, poleg tega pa še dva spremenljiva kondenzatorja. Na kontrolni plošči tunerja sta kondenzatorja ponavadi označena z imeni ANTENNA in TRANSMITTER, preklopnik tuljave pa INDUCTOR SELECTOR, INDUCTANCE ali kaj podobnega. Nekateri bolj sofisticirani antenski tunerji imajo možnost drsne nastavitve induktance. Tak tip spreminjanja induktance imenujemo ROLLER INDUCTOR. Mi se bomo posvetili običajnim antenskimi tunerjem, tistim, ki imajo za preklapljanje induktance večpolno stikalo. Ti so bolj pogosti. Torej: Najprej postavimo oba kondenzatorja v sredinski položaj. Nato prižgemo postajo in s pretikanjem stikala tuljave poiščemo najboljši sprejem. Sledi fina nastavitev s kondenzatorjema. Še vedno v iskanju najvišjega nivoja šuma in sprejema. Ko smo to postorili, smo ponavadi že zelo blizu optimalni

prilagoditvi antene z radijsko postajo. Nato zmanjšamo moč oddajnika na minimum in oddajamo nosilec večkrat po nekaj sekund. Med oddajanjem pa med spreminjanjem pozicije kondenzatorjev kontroliramo SWR & WATT meter, ter poskusimo nastaviti čimboljše razmerje med močjo oddaje in najnižjim SWR-jem. Bodimo prijazni do končne stopnje oddajnika in ne oddajamo daljših period, dokler nismo povsem uglasili antene! Kvaliteta in možnost uglasitve je močno odvisna od ozemljitve. Moja izkušnja je taka, da se posebno na nižjih bandih zelo splača imeti dobro ozemljeno postajo in tuner. Z malo iznajdljivosti pa se lahko kot anteno, seveda preko klasičnega tunerja, uporabi marsikaj. Jaz sem svojčas na 80m oddajal kar s hišnim žlebom.

Vanja, S59AV

Kvarčni kristali II

Resonančna frekvenca

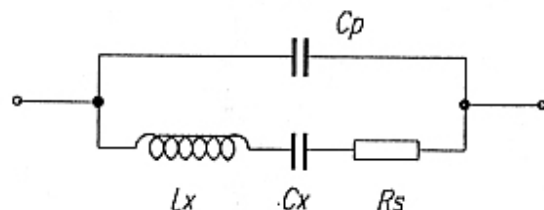
Piezoelektrični kristali imajo to lastnost, da pri vzbujanju z izmenično napetostjo v bližini resonančne frekvence mehansko nihajo z izredno stabilno frekvenco. Frekvenci pri kateri kristal najintenzivneje niha rečemo resonančna ali lastna frekvenca kristala. Le ta je določena z geometrijsko-snovnimi lastnostmi, zlasti z debelino ploščice kristala. Drugi pomembni faktor, ki vpliva na lastno frekvenco kristala, je njegov kristalografski rez, s katerim je bila ploščica izrezana iz osnovnega materiala. Najbolj se uporablja ti. AT rez, za katerega je značilno, da so temperaturne spremembe lastne frekvence minimalne. Poznamo tudi CT in DT reze, ki se uporabljajo za pridobivanje kristalnih ploščic z lastnimi frekvencami pod 500KHz.

Osnovne ali fundamentalne resonančne frekvence kvarčnih kristalov (AT rez) so tipično od 1KHz do 30MHz. Za višje frekvenčno področje pa bi bili kristali zaradi obratno sorazmerne odvisnosti lastne frekvence od debeline kristala $f=1/d$ že pretanki in zato tudi mehansko neobstoje. Zato se pri višjih frekvencah do 200 MHz uporabljajo debelejši kristali pri višjih harmonskih frekvencah, ki so mnogokratniki osnovne frekvence: 3f, 5f, 7f ali 9f. Mnogokratnike fundamentalne frekvence včasih imenujemo tudi overtone frekvence iz angleške izpeljanke OverTone. Omeniti še velja, da overtone frekvenca pri kateri kristal niha, ni natančen mnogokratnik osnovne frekvence. Do pomika frekvence pride zaradi snovnih in geometrijskih lastnosti kvarca.

Nadomestno vezje kvarčnega kristala

Slika 1 prikazuje nadomestno vezje kvarčnega signala v bližini resonančne frekvence.

Paralelna kapacitivnost C_p je določena z elektrodama in debelino ploščice $C_p = \epsilon A/d$. Odvisna je tudi od kristalografskega reza ploščice. Tipične

Slika 1.

vrednosti paralelne kapacitivnosti so med 3 in 15pF. Frekvenčne lastnosti kristala opišemo z ti gibalnimi elementi kristala, elementi v serijski veji: L_x , C_x in R_s . V splošnem sta serijska induktivnost L_x in serijska kapacitivnost C_x funkciji frekvence. Serijska upornost R_s pa v splošnem upada s frekvenco; primer: 200K Ω pri 1KHz, 1 K Ω pri 100KHz, 10 Ω pri 20 MHz.

Kvarčni kristal ima dve resonančni frekvenci, pri kateri ima absolutna impedanca ekstrem: f_r - resonančna frekvenca in f_a - antiresonančna frekvenca. Resonančni frekvenci f_r rečemo tudi serijska resonančna frekvenca ali nizkoimpedančna resonančna frekvenca. Pri tej frekvenci ima kristal minimum absolutne impedance in je primeren za oscilator. Izračun resonančne in antiresonančne frekvence je podan z formulami:

$$f_r = \frac{1}{2\pi \sqrt{L_x \cdot C_x}} \quad f_a = \frac{1}{2\pi \sqrt{L_x \cdot \frac{C_x \cdot C_p}{C_x + C_p}}}$$

Obe resonančni frekvenci sta si zelo blizu skupaj, vendar je resonančna frekvenca f_r nižja od antiresonančne.

Parametri kristala

Radioamaterji pri naročilu kristalov največkrat mislimo, da je dovolj specificirati samo frekvenco kristala. To je za prodajce v trgovinah največkrat tudi dovolj, vendar pri načrtovanju vezij včasih

potrebujemo kristal s specifično frekvenco, ki ga ne dobimo kar na policah v prodajalnah. Kristale lahko tudi naročimo. Posebej jih izdelajo glede na zahtevane lastnosti tudi v majhnih količinah. Seveda se cena giblje glede na količino naročenih komadov. Znan proizvajalec kristalov je podjetje ICM - International Crystal Manufacturing (podroben naslov v uredništvu), ki je zelo dobro predstavljeno tudi na internetu. Pri naročilu kristala je potrebno podati celo vrsto podatkov.

Resonančno frekvenco podamo v KHz, če kristal oscilira na osnovni frekvenci, oziroma v MHz, če želimo kristal, ki oscilira na overtone frekvenci. Če želite overtone kristal, nikoli ne podajajte osnovne frekvence saj delovna (overtone) frekvenca ni nikoli natančen mnogokratnik osnovne frekvence. Toleranca je lahko podana na več načinov. Splošno je toleranca

definirana kot odstopanje pri temperaturi 25°C. Pri tej temperaturi je frekvenčno/temperaturna krivulja približno simetrična. Toleranca je izražena v delcih na milion - ppm (part per milion), kar nam pove, recimo pri kristalu z $f_r=1\text{MHz}$ in vrednosti tolerance 1ppm, odstopanje 1Hz od želene frekvence. Temperaturna stabilnost je naslednja zahteva, ki jo mora izpolnjevati želeni kristal, zaradi spremembe frekvence, ki jo povzroči sprememba temperature. Tudi ta je podana v enotah ppm. Staranje kristala lahko tudi povzroči odstopanje od želene vrednosti frekvence. Staranje je najbolj opaženo v prvih tednih uporabe kristala. Odstopanje zaradi startanja kristala je podano v ppm enotah oziroma kot staranje v določenem času. Podatek o maksimalnem vzbujanju nam pove maksimalno amplitudo signala pri vzbujanju kristala pri kateri še ne poškodujemo sam material. Tipični maksimalni nivo signala je 1mW pri frekvencah okrog 1MHz in okrog 0,25mW pri 30MHz. Naj omenim še vrsto ohišja, kot zelo pomemben podatek, saj kristale vgrajujejo v veliko paleto raznolikih ohišij. Nomenklatura ohišja ima običajno oznako HC. Najbolj uporabljani sta ohišji HC8 in HC16 ter nekoliko manjše HC18.

S5 ATV KONTEST '99

ATV aktivnost na obali se je pričela razvijati nekje poleti 1998, ko smo se skupina radioamaterjev odločili, da bi se začeli ukvarjati z nečim novim. Tako smo se lotili izdelave najnujnejše opreme za ATV delo.

Čeprav je bilo do naslednjega kontesta počakati skoraj eno leto, je ta zelo hitro prišel in pred njim je bilo potrebno še veliko postoriti (priprava potrebnega kablovja, zadnji preizkusi TX, RX, pred ojačevalnikov...). Vendar smo na dan kontesta bili vsi pripravljeni.

Vsi ki smo z obale sodelovali v kontestu (S52EM – Mirko, S57UKE – Edi in S57RW – jaz) imamo opremo za delo na 23cm in 3cm. Tako smo vsi trije v nedeljo zjutraj 11/07/99 odpeljali vsak na svoj "kucelj" z vso ATV kramo. Jaz sem skupaj z Rudijem S57NPR odšel na Slavniki in tako sva bila okoli 9 ure pripravljena za oddajanje.

Preden začnem opisovati sam potek tekmovanja, bi rad najprej na kratko opisal osnovna pravila ATV kontesta. Kot v vsakem tekmovanju je potrebno korespondentu sporočiti določene podatke. Za popolno zvezo mora operator na drugi strani preko slike (TV ekrana) sprejeti pozivni znak, QTH lokator in 4 mestno kodo, ki si jo izmisli vsak svojo. Te informacije se ponavadi napišejo na papir in se le-tega postavi pred kamero oz. z različnimi video generatorji itd... Drugi podatki kot so raport, zap. št. zveze, pa se jih lahko sporoči preko tona.

Prvo zvezo sem napravil z Edijem, ki je bil na Gažonu in sicer na 3cm. Zaradi težav z usmernikom, ker ni hotel dati več kot 5V napetosti, je bila njegova slika na mojem TV-ju v modrih odtenkih, vendar je bila zaradi zelo močnega signala odlično čitljiva. Zaradi zunanje svetlobe, je bilo tudi težko gledati na TV, zato sem moral biti pokrit skupaj z TV z vetrovko, kot kakšen star fotograf hi hi. Po končani zvezi mi je uspelo prepričati usmernik da je deloval na 12V in tako sva brez težav naredila zvezo še na 23cm. Nato sem še uspešno naredil zvezo z Mirkom, ki je bil na lokatorju JN65WM. Med tem se je oglasil Vanja – S59AV in povedal, da me je uspešno sprejel, saj je delal v SWL kategoriji. Čez nekaj časa sta me na 2m poklicala še nek Italijan (ne spomnem se znaka hi) in Bojan – S56FPW iz Snežnika, s katerimi sem imel sked, vendar se je hitro bližala nevihta in smo morali vse spakirati v "katro" in 2 uri pred koncem tekmovanja zapustiti Slavniki. Skoraj iztočasnno je dež spodil še večino ostalih.

Če bi imeli kaj boljše vreme, bi verjetno vsi naredili še kakšno zvezo, vendar smo bili vseeno zadovoljni, saj smo pokazali tudi ostali Sloveniji, da se na obali okoli ATV-ja nekaj dogaja.

Za konec bi se še rad zahvalil Rudiju S57NPR in njegovi ženi za pomoč med ATV kontestom.

Lep 73 in bodite pridni de Andrej – S57RW

SESTANEK UREDNIŠKEGA ODBORA S5 OBALNI

V petek, 6. Avgusta se je na redni seji sestel uredniški odbor našega časopisa S5 Obalni. Na seji, ki jo je sklical in vodil glavni in odgovorni urednik S5 Obalni, Alen, S53MA, smo bili prisotni:

Vanja, S59AV, Miloš, S54G, Žarko, S53Z, Alen, S53MA, Boris, S57LO. Prisotna sta bila še Adi, S55M, kot predsednik Radiokluba "Jadran" Koper (izdajatelj) in Davorin S53DT, blagajnik RJK.

Predlagan in sprejet je bil naslednji dnevni red:

1. Poročilo urednikov
2. Oblika glasila
3. Organizacija piknika ob drugi obletnici izhajanja
4. Razno

Poročila urednikov je začel Alen, S53MA, ki je na začetku ugotovil, da je večina prejemnikov časopisa zadovoljnih, saj časopis povzema dogajanja na Primorskem koncu, obravnava aktualne teme in koristne informacije. Zahvalil se je tudi Adiju, S55M, ki je uredil razmnoževanje časopisa, tako, da je Telekom Slovenije Pe Koper sedaj naš sponzor. Urejeno je tudi pošiljanje časopisa.

Vanja, S59AV, urednik informativne rubrike, je svoje delo ocenil kot uspešno, saj je bilo informativnih prispevkov in raznih obvestil o dogajanjih na bandu in ob njem veliko. Predlagal je imenovanje avtorjev prispevkov, ki so v tekočem letu objavil 3 ali več člankov za redne zunanje sodelavce časopisa. V primeru da avtor v naslednjem letu ne objavi treh člankov se ga kot sodelavca izbriše, kar naj bi bila spodbuda, da bi vsi radioamaterji aktivneje sodelovali pri njegovem nastajanju. Predlog smo obravnavali in ga soglasno sprejeli in hkrati tudi sprejeli sodelavce za naslednje leto: Miloš, S53EO, Davorin, S53DT, Rudi, S57NPR in Matjaž, S53AU. Sledil je predlog za rubriko z naslovom Kontest novice – kontesti naslednjega meseca (UKV in KV). V teh novicah naj se objavijo tudi propozicije saj nas

večina pred tekmovanji sprašuje: "Čuj, kaj se pa daje v tem kontestu?" Predlog je bil sprejet, določili pa smo tudi ime rubrike – Kontesti prihodnjega meseca.

Miloš, S54G urednik UKV rubrike je takoj na začetku predlagal ukinitve rubrike, saj nima pomena imeti posebne UKV rubrike, če ni tudi drugih rubrik (KV, ATV, ...) Predlog smo obravnavali ugotovili, da je rubrika nastala zaradi potrebe po obveščanju mlajših radioamaterjev ki delajo večinoma na UKV. Sprejet je bil sklep, da se rubrika ukine, bomo pa veseli vsakega članka, ki bo obravnaval UKV tematiko in bo tudi objavljen. Hkrati je bilo Milošu ponujeno urejanje rubrike Kontesti naslednjega meseca, kar je Miloš tudi sprejel.

Poročila je nadaljeval Žarko, S53Z, urednik rubrike konstruktorstvo in tehnični prispevki. Povedal je, da je zaradi njegovih študijskih obveznosti rubrika malce zamrla, je pa vseeno bilo objavljenih kar nekaj načrtov za gradnjo QRP opreme, anten. Bilo je tudi veliko obljub za pomoč, ki so na koncu ostale samo obljube. Poročilo je končal s samokritično pripombo, da se je potrebno malo bolj angažirati.

Boris, S57LO, direktor expedita je zaključil poročila z ugotovitvijo, da kar se tiče samega razmnoževanja in pošiljanja časopisa ni bilo večjih problemov. Urejeno je razmnoževanje, znanke prihajajo po pošti in tudi osebno, manjkajoča količina se kupi na pošti (plačnik RJK), urejene so nalepke z naslovi. Majhen problem je nastal samo okoli datuma pošiljanja, tako da smo se še enkrat dogovorili, da so članki pripravljeni do 15. v tekočem mesecu ter da Žarko pripravi časopis za razmnoževanje do 20. v mesecu. Od 20. do 25. naj se glasilo razmnoži in pošlje naslovnikom.

Pod drugo točko smo pregledali obliko časopisa. Sledil je predlog, da se rubrika radioamaterski obrazi premakne za en stolpec v desno. Tako ostane več prostora za uvodnik. V poseben okvirček pod glavo se napiše redne zunanje sodelavce za tekoče leto. Ostale rubrike in zadnja stran ostanejo nespremenjene.

Sledila je tretja točka in sicer organizacija piknika ob dvoletnici izhajanja. Bilo je več predlogov za lokacijo in termin (Bele skale, Gažon, RK Piran), nakar je bil soglasno sprejet predlog, da se piknik

organizira v piranskem Radio Klubu is sicer 20. 08. 1999 od 1700 dalje. Sredstva bo prispeval Radio klub Jadran Koper, organizacijo pa je prevzel Boris, S57LO.

V točki razno smo prevetrili možnost zamenjave članov uredniškega odbora, ali pa razširitev UO. Sklenili smo, da ostane UO v nespremenjeni sestavi. Ker drugih predlogov in pripomb ni bilo, smo na koncu sprejeli sklep, da je po dveh urah potrebno napolniti akumulatorje, kar smo tudi storili...

S57LO, Boris

EKSPEDICIJA NA KRK

Po tradiciji North Adria Contest Group (NACG) - udeleževanja prijetnih in zanimivih tekmovanj, smo tudi letos planirali izvedbo tekmovanja IOTA iz hrvaškega otoka Krka z označbo EU 136. Bolj kot so se bližali dnevi priprav in odhoda, bolj smo premlevali problematiko opreme. Po vsakem tekmovanju se nečesa naučiš, oziroma ostane ti priokus - to bi pa še lahko naredili, izboljšali, popravili ali dodelali. Grenke izkušnje nalaganja in priprave za odhod ob poletni vročini so ekipo navdajale s prepričanjem, da si je treba vzeti malo več časa za pripravo odhoda celotne ekspedicijske ekipe. Prijav in interesa za delo v ekspediciji na postajah je bilo kot po navadi malo. Poleg organizatorja S55A - Vlada in mene S53Z (ex. S53BM), se je prijavil za ekspedicijo naš stalni sodelavec S56A - Marijan, v ekipo se je vključil še en novi entuzijast ekspedicij S57AD - Mirko, S51KI - Marjan s svojo komplet opremo in hčerko Boro, ter Hreščak Zdravko (ex... YU3UHZ).

Pri pisanju carinskih dokumentov nam je bila v veliko pomoč S52MY - Marjana,

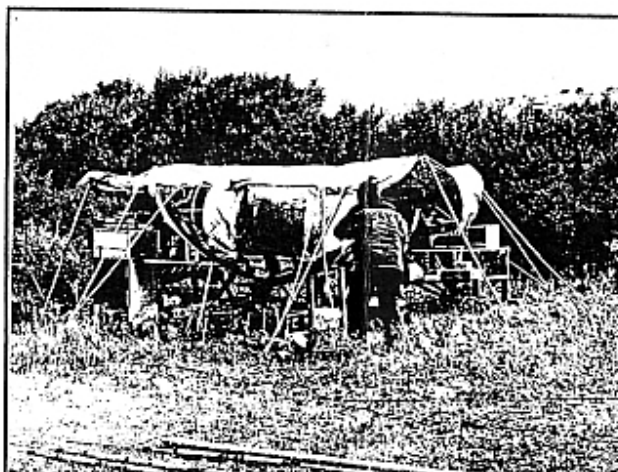
S57NPR - Rudi nam je pomagal pri iskanju malo boljše priklovice za avto, ter jo našel pri g. Kaligarič Flaviu. Za učinkovito pobiranje množilcev po obsegih, nam je S53JR - Marjan posodil svojo tri elementno yagico za 14, 21 in 28 MHz, katero jo je namensko snel s stolpa predčasno zaradi pregleda, samo zaradi nas! Za sponzorstvo pri tiskanju posebnih QSL kart se je ponudil OK1FYA - Milan s Češke. Vsem se v imenu celotne ekipe zahvaljujem, s pripombo, da so take pomoči zlata vredne.

Dan odhoda je bil planiran v petek - 23.07.1999. V zgodnjih jutranjih urah sta krenila na pot s kompletno opremo Vlado in Mirko, ostali člani ekipe pa smo krenili po službi popoldne. Zaradi pripetije z Miletičevim avtom, ki je zaplaval pod podvozom v nevihti prejšnjega dne, sva z Zdravkovim avtom "skočila" še po njega v Ljubljano. Divna nama je postregla z njenimi specialitetami, nakar smo odraščali po dežju in vetru proti Krku. Po poti nismo niti poskusili alkohola, toda pri prihodu v bazno postajo smo vsi trije z veseljem "scucali" vsebino ene steklenice Zdravkove rezerve terana. Ostali so že spali kar zunaj pod vedrim nebom v spalnih vrečah, pokriti čez glavo zaradi vetra. V soboto dopoldne se je veter še ojačal in kljub dobri volji se je šotor počasi pričel na vseh koncih trgati. Antenske stolpe za nižja področja nismo niti poskušali dvigati, saj smo upali, da se bo vreme kaj izboljšalo. Postavljena sta bila samo dva beama za višje bande, kasneje pa smo nameravali postaviti vsaj zasilne antene za nižje bande. Kljub orkanskem vetru, občasno tudi z dežnimi kapljami, smo uspeli dvigniti le vertikalno za 7 MHz. Po radiu smo slišali, da trajekti na otoke zaradi močnega neurja ne vozijo in zaprli so tudi dostop preko mosta za

avtomobile s prikolicami in kamperjem. Da bi rešili vsaj streho šotorja, smo preostanke bočnih stranic povezali v klobaso na vrhu šotorja in jo povili kot štrugo, ter dodatno vse skupaj križem povezali. Bližala se je ura pričetka tekmovanja. Tolažili smo se, da lahko popoldne z beami delamo na višjih frekvencah, med tem časom pa se bo mogoče orkanski veter kaj polegel. V enem močnejšem sunku vetra je odpihnilo z mize monitor in na srečo je pristal na tleh samo z odgrninami. Tudi delovno mizo za pripravljanje hrane nam jo je dobesečno odpihnilo z vsem kar je bilo na njej. Tekmovanje se je že zdavnaj pričelo, pogoji kar v redu, delo pa pod milim nebom! Ko smo

videli, da ta presneta burja ne misli ponehati, smo v luči avtomobilskih reflektorjev in na ročno tlačilko pričeli z dvigom samo enega 12 meterskega stolpa, da bi napeli vsaj en dipol za 3,5 MHz, v konfiguraciji inverted Vee. Niti na misel nam ni prišlo, da bi bilo možno dvigniti oba stolpa in napeti 4 el. žični beam za 3,5 MHz. En stolp smo za silo in s pomočjo obiskov malo alegrih ljubljanskih radioamaterjev le dvignili in še to smo naslednje nedeljsko jutro videli, da smo uspeli potisniti v zrak le borih 8 metrov. Kljub vsej bitki z naravo in delom v

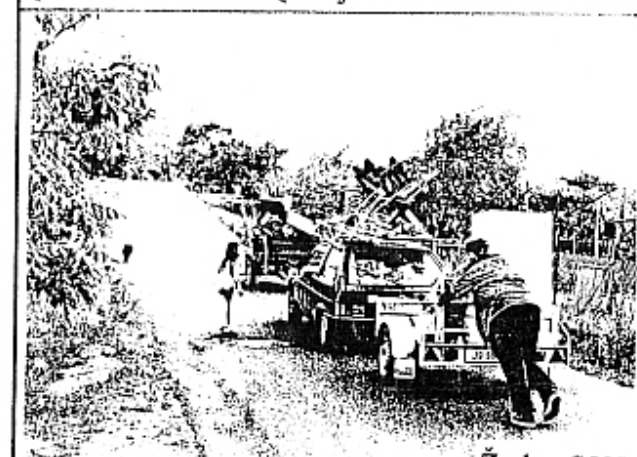
takih pogojih, smo naslednjo flašo terana odprli pri dosegu lanskega števila točk. Kar 200 zvez več kot lansko leto pa je le uspeh celotnega moštva ekspedicije!

Prvotno smo nameravali ostati na Krku vsaj do torka, toda v takih razmerah in brez šotorja, smo hoteli odriniti že v nedeljo zvečer. Zaradi bojazni, da bo zvečer most zopet zaprt za promet, smo raje še eno noč prebivakirali in pustili pospravljanje za ponedeljek dopoldne.

Vračanje domov, oblečeni v trenirke, smo izgledali kot da bi se vračali iz ekspedicije s severnega pola. Vse je potekalo normalno, dokler nam "Murfi" ni ponagajal prav pod

Kampelom. Samara se je trimasto ustavila na klancu in ni hotela zvleči prepolno naložene prikolice. Vlado je odšel po dodatne konske moči in pred avto smo zapregli - frezo. Spodrsavalo je, sklopka se je smodila, naprej pa ni hotelo iti. Preložiti je bilo treba pol avtomobilske prikolice materiala na frezino prikolico in da-ge-Bepi s pomočjo še par človeških rok je karavana pridrsala do S55A QTH-ja.

Žarko S537

Enjoy Dxing!

